

Media: ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ Page: 16 Published at: 22-08-2021
Author: Surface: 1078.5 cm² Circulation: 0
Subjects:

Πεζογραφικά Πορτρέτα

Επιμέλεια: **ΑΝΤΩΝΗΣ Δ. ΣΚΙΑΘΑΣ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Η. ΚΑΤΟΠΟΥΛΟΣ**

«Το μυθιστόρημα αφηγείται πάθη ηρώων που ενστερνίζονται πάθη ιδεών», είν' ένας ορισμός που είχα δώσει πριν δεκαετίες. Προσθέτοντας σήμερα, ότι από τον συνδυασμό αυτό των παθών προκύπτει (ενίοτε) και το πάθος του έθνους τους»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΣΩΝΙΤΗΣ Μυθιστόρημα σημαίνει επινόηση

□ Ποιο ήταν το πρώτο λογοτεχνικό βιβλίο που θυμάστε να κρατήσατε στα χέρια σας ως παιδί και με ποια αφορμή;

Πρώτα βιβλία: «Ο γέρος και η θάλασσα», του Χέμινγουεϊ, και το «Κελλάϊ Νο 2445», του καταδικασθέντος σε θάνατο δολοφόνου Κάρυλ Τόζμαν, που διάλεξα εγώ στην τύχη και μου αγόρασε ο θεός μου Χρίστος/Μπρόνος, αδελφός του πατέρα μου Μίμη, από το πανηγύρι της Αγίας Βαρβάρας. Ένα δεκάρικο το πρώτο, αν θυμάμαι καλά, και λιγότερο το δεύτερο που ήταν χαρτόδετο, ο «Γέρος» ήταν πλαστικοποιημένος με κοβερτούρα.

□ Υπάρχουν συγγραφείς, Έλληνες και ξένοι, που επηρεάσαν καθοριστικά τον τρόπο γραφής σας;

Νόρμαν Μέλβερ, Χένρι Μίλλερ.

□ Η πεζογραφία απαιτεί σχεδιασμό και μεγάλη διάρκεια συγγραφικής αφοσίωσης. Πώς ακριβώς γράφετε μια ιστορία; Κάνετε ένα προσχέδιο, κρατάτε σημειώσεις;

Προσχέδια, σημειώσεις, ξεκινήματα μέχρι να βρω το πρόσωπο αφηγηστή, τον τόνο, ρυθμό κ.λπ. Η πείρα τα διευκολύνει όλα, όπως κι η συμφιλίωση με τον χρόνο. 7 χρόνια για το «Λάλον Υδωρ», 10 για το «Πένθος και Εξάρση». Προηγείται η επιλογή ενός μεγάλου θέματος και η επινόηση της ιστορίας και του ήρωα/ηρώων που θα τη φέρουν σε πέρας. «Το μυθιστόρημα αφηγείται πάθη ηρώων που ενστερνίζονται πάθη ιδεών», είν' ένας ορισμός που είχα δώσει πριν δεκαετίες. Προσθέτοντας σήμερα, ότι από τον συνδυασμό αυτό των παθών προκύπτει (ενίοτε) και το πάθος του έθνους τους. Βέβαια, θέμα και ιστορία, εννοώ την ανάπτυξη τους. Από μόνο τους δεν εξασφαλίζουν τίποτα. Το ίδιο και οι ήρωες. Η ανάπτυξη τους είναι η λογοτεχνία. Η ψυχαναλυτική τους προσέγγιση, το ψυχολογικό τους. Τα έχω γράψει με άλλα λόγια στις πρώτες παραγράφους της τριλογίας μου «Πένθος και Εξάρση», α' τόμος «Εκτέλεση»: «...θα παρακολουθήσουμε μερικά επεισόδια απ' την ζωή του Βήτα, κι όχι από ευτελή και τυξάρναστη διάθεση αλλά από καθαρά φιλομαθή: Θέλουμε να απολαύσουμε κι άλλο την χαρά της εξερεύνησης, θέλουμε να κατακτήσουμε κι άλλες γνώσεις και να περιπλανηθούμε στην καρδιά της ανθρώπινης εμπειρίας και μοίρας,

όπως αυτή μοιράζεται κι αντικατοπτρίζεται σε διοικητομύρια ή τρισκατομύρια ανθρώπων ανά τους αιώνες, πόσους ακριβώς κανείς δεν ξέρει, ούτε θα μάθει ποτέ, ούτε κι έχει κάποια σημασία». Αυτό ακριβώς κάνουν ο καλός συγγραφέας, που είν' ένας βιογράφος του ήρωα/ηρώων, και ο καλός αναγνώστης.

□ Οι χαρακτήρες των έργων σας είναι προϊόν μυθολογίας ή εμπνεύονται από βιωμένες εμπειρίες της προσωπικής σας ζωής; Υπάρχουν κάποιοι που συγγενεύουν με εσάς;

Ιστορίες και ήρωες/ιδέες, επινοημένοι εξ ολοκλήρου. Μυθιστόρημα σημαίνει επινόηση. Αυτό δεν αποκλείει τις υποκατηγορίες και τα συγγενή είδη. Αλλά δεν είναι μυθιστορήματα.

□ Οφείλει ο σύγχρονος πεζογράφος να «αποδράσει» από το ιδιωματικό του όραμα και να γίνει συμμετοχός ή δημιουργός ενός κοινωνικού οράματος; Κατά πόσο και σε ποιο βαθμό επηρεάζει το διαδίκτυο έναν ανάλογο τρόπο σκέψης;

Το πολυκλαυτο «κοινωνικό όραμα» οδηγεί σε στρατευμένη λογοτεχνία, κάτι το αποτρόπαιο που η Ελλάδα υφίσταται από το 1945 μέχρι σήμερα, δυστυχώς, με φορικά αποτελέσματα και χωρίς να διαφαίνεται το «ευλογημένο» τέλος. Το ατομικό εκφράζει εξ αντικείμενου και το κοινωνικό, αν δεν είναι αρωσμημένο και αυτιστικό. Το διαδίκτυο δεν νομίζω ότι παίζει ρόλο σε ανθρώπους της ηλικίας μου, αν παίζει δεν με αφορά.

□ Ποια είναι εκείνα τα χαρακτηριστικά στοιχεία που θεωρείτε ότι «κάνουν» ένα βιβλίο να είναι πολύ σημαντικό και να «αντέξει» στον χρόνο;

Το θέμα του, η ιστορία, οι ήρωες, οι πράξεις τους, και φυσικά η λογοτεχνικότητά του, η αισθαντικότητα.

□ Η πεζογραφία μπορεί να «θρύνει» τον συγγραφέα; Πώς αντιμετωπίζετε επαγγελματικά τον βίο σας;

Κάποιοι ζουν, κάποιοι δεν ζουν. Επειδή θεωρούμαι «δύσκολος» συγγραφέας με «δύσκολα» μυθιστορήματα, ίδρυσα προς βιοπορισμό δι' σχολιά σεμιναρίων Ανοιχτή Τέχνη, στο Σύνταγμα.

□ Ποιες συμβουλές θα επιθυμούσατε να δώσετε σε νεότερους συγγραφείς;

Οι συμβουλές περιλαμβάνονται στις απαντήσεις μου. Οποιοσ διαβάσει τα τρία μυθιστορήματά μου και τις δυο νουβέλες θα διαπιστώσει και την εφαρμογή τους.

ΕΡΓΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γεννήθηκε την 1-1-1959 στην Αθήνα. Σπούδασε Νομικά στο ΕΚΠΑ. **Μυθιστορήματα:** «**Η Συνειδηση της Αιώνιας Πενίας**», «**Λάλον Υδωρ**», η τριλογία: «**Πένθος και Εξάρση**»: **Εκτέλεση, Εκδίκηση, Καθαρμοί**. (εκδ. Πατάκη, όλα). **Αφηγήματα:** «**Γεια σου, τηλεόραση!**», «**Το μνημειώδες σχέδιο του σερ Ουίνστον Τσώρτσιλ**» (εκδ. Καστανιώτη). Μετέφρασε από τα αρχαία το πρώτο μυθιστόρημα της παγκόσμιας Λογοτεχνίας, «**Αλεξάνδρου του Μακεδόνα Βίος και Πράξεις**» (εκδ. Πατάκη). Το θεατρικό του: «**Μανέρμες, Η μάνα του Σολωμού, η μάνα του Κάλβου**» ανέβηκε το 2010 από το ΔΗΠΕΘΕ Κερκiras. Συνεργάστηκε επί σειρά ετών ως αρθρογράφος με την «**Ελευθεροτυπία**», με τα περιοδικά: **Ικνευτής, Οδός Πανός, Δίκτυο**, και τις ιστοσελίδες: **Press publica, Αρδην, Sipross**. Το 2012 ίδρυσε και διευθύνει τη σχολή σεμιναρίων «**Ανοιχτή Τέχνη**», στο Σύνταγμα.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

«...κι όταν σήκωσε το χέρι, όπως στην τάξη, για να της επιτρέψει ο κύριος να μιλήσει και να του πει ότι μούδιασαν τα αυτιά κι η σαγόνα της και να τον παρακάλεσει αλλά τότε ο Μπουλέντ 9 της έριξε αστραπιαία μια γερή σφαλίρα που κοκκίνισε όλο της αριστερό μάγουλο με το αυτί μαζί, και της έριξε άλλη μία μετά, κι άλλη μία γερή, κι άλλες δύο μετά, κι άλλες δύο ακόμα, και η Αϊλά Ντερμινάρ έπεσε στο πάτωμα κι ο 9, ο σημερινός θυρωρός του Δρομοκαίτειου, γενναίος και γενναίοι μου, αυτός που φωνάζουν Βήτα κι όλο κλαψουρίζει για την μαύρη μοίρα του, θα δούμε γιατί, αλλά' αυτός άρχισε τις κλωτσιές και τις πατημασιές πάνω στο κεφαλάκι και στο σωματάκι της Αϊλά που πλημμύρισε και πλημμύριζε στο αίμα και ι ήταν, δώδεκα χρόνια νεκροπούλα ήταν...» (Εκδίκηση, σελ. 30)